Aubrey Beardsley (1872-1898)

Aubrey Beardsley, 21 Ağustos 1872'de Brighton, İngiltere'de doğdu. Ailesi, orta sınıf, hemen hemen yoksul bir aileydi. Babası, Vincent, miras kalan servetini bitirmiş, Londra'daki bira fabrikalarında, düzensiz olarak çalışan bir işçiydi. Beardsley'in annesi, Ellen Pitt, piyano dersleri vererek aileye yetersizde olsa bir gelir, kazanç sağlıyordu. Beardsley ve kız kardeşi Mabel (daha sonra aktris oldu) artistik ve müzikal anlamda dahi olarak görüldüler .

Sanatçının sağlığı dokuz yaşındayken zayıflamaya başladı ve ilk tüberküloz atağını geçirdi. Bu hastalık onu çok zayıflattı birçok kez rahatsızlandırdı ve en sonunda hastalığı, ölümüne sebep oldu. 1884'te annesi rahatsızlanınca, onun ve kız kardeşinin bakımı için, teyzesinin yanına yaşamaya başladılar. Daha sonra Bristol dil okulu'na dört yıl boyunca yatılı öğrenciliği sırasında karikatür çizim hocası tarafından doğal yeteneği fark edildi. 1889 da bir sigorta şirketinde yazman olarak Londra'ya gönderildi. İyileşen annesi oğlu ile beraber gitti ve kısa hayatı boyunca ona sağlık problemlerinde yardımcı oldu.

Beardley in yayımlanan ilk çalışması, Briston dil okulu'nun " Past and Present " dergisinin haziran 1885 sayısında yayımlanan " The Valiant " isimli şiiri idi. İki yıl sonra yayınlanan ilk çizimleri ve bir skeç serisi olan " The Jubilee Cricket Analysis" yine aynı dergide çıktı ve " The Pay of The Pied Piper" illüstrasyonlu program kitabını okulunun 1888 yılındaki yılbaşı eğlencesi için hazırladı. 1889 da " The Story of a Confession Album" isimli düz yazısı , " Tit Bits'te, okuyucu köşesinde yayınlandı. Bu ve diğer gençlik dönemi işleri, sanatçıya az da olsa bir önem kazandırmıştı ancak katiplik, ona giderek daha fazla engel olmaya başlamıştı . Beardsley sanat dünyasına girmeye çalışıyordu. Bu amaçla , sanatçı ve kız kardeşi, davet edilmedikleri halde, Sir Edward Burne-Jones' in stüdyosuna gittiler. Hizmetçi tarafından geri gönderildiler ancak ayrılmak üzereyleyken Burne Mabel'ın kırmızı saçlarının görerek onları içeri davet eder. Beardsley' in portfolyosundaki etkili çizimler onu hayran bırakır ve Burne ona Westminster sanat okulunda genç ressamların devam ettiği gece sınıfını tavsiye eder. Burada aldığı eğitim onun aldığı tek resmi eğitimdir.

1893-4 , belki de , Beardsley'in kariyeri için en önemli yıllardır. Sanatçı yoğun olarak çalışarak, çeşitli illüstrasyonlar , dergi ve kitaplar için kapaklar hazırladı , ayrıca ilk işi , Mayory'in J. M. Dent yayını olan Le Morte D'Arthur'u çıkardı. (Beardsley 1892 yazında yayıncı ile tanıştırılmıştı.) . 300'ün üzerinde farklı çizim , bölüm başlıkları ve kitap süslerini içeren bu büyük iş,

ilk olarak on iki bölümdü ve sonra cilt olarak yayımlandı. Ayrıca 1893' de onu şöhrete kavuşturan ve onun çöküşünü de sağlayan kişiyle, Oscar Wilde ile bir anlaşma yaptı.

1893 Nisan'ında, Wilde'ın skandal oyunu Salome, orijinal **F**ransız versiyonu ile yayınlandı. Nisanda dramadan esinlenen bir illüstrasyon, (Saint John'un başı ile Salome çizimi , birkaç illüstrasyondan biri olarak The Studio'nun açılış sayısında yer alan Joseph Pennell'in makalesine eşlik etti , "Yeni illüstratör : Aubrey Beardsley ") Wilde tarafından çok beğenildi. Genç sanatçı oyunun , Lord Alfred Douglas tarafından 1894'te yapılan İngilizce çevirisinin çizimlerini yapmak üzere 50 şilin karşılığı anlaşma yaptı.

Beardsley , sadece sanatla yetinmeyip , Wilde'nin Lord Alfred Douglas çevirisini kişisel olarak tatmin edici bulmamasından sonra , Fransızca metni tercüme etme arzusunu ifade etti . Oyunu çevirme arzusuna cevap olarak, yine de, Wilde ona oyunun el yazması bir kopyasını göndererek şöyle imzaladı. " Yedi maske dansının ne olduğunu bilen , görünmez dansı görebilen tek sanatçı, Beardsley için . Oskar ".

Baskı çıktığı zaman, Wildein Beardsley'in sanatına olan çoşkusu azaldı. Oyununu Bizansa özgü olarak gören Wilde göre , Wistler'dan yoğun bir biçimde etkilenen Beardsley'in yaptığı çizimler daha çok Japon üslubundaydı . (Beardsley'in çizimleri, " erken gelişmiş bir çocuğun defterinin kenarlarına yaptığı haylaz karalamalar" gibiydi.) Buna rağmen , garip çıplaklıklarından rahatsız olup Beardsley'den 4 çizimi gözden geçirip düzeltmesini isteyen Wilde değil oyunun yayıncısıydı. Gerçekte Wilde metin ile çizimlerin dengesi hakkında endişeliydi. Beardsley'in illüstrasyonları metinden daha güçlü ve bağımsızlığa sahipti halbuki onlar, piyestin bütününde daha ikincil olmalıydı.

Beardsley, misilleme olarak , illüstrasyonlarını Wilde'in karikatürleriyle doldurdu. Wilde'ın Fransızca Salome'yi yazarken hiçbir şeyi arayıp bulmak zorunda kalmadığı şeklindeki övünmesine cevap olarak, Beardsley Wilde'ı , kendini beğenmiş yazar , bir İncil, Fransızca fiillere bir bakış, Fransızcada İlk Ders kitabı , bir Fransızca sözlük ve Swinburne ciltleri ile dolu bir masada , çalışırken çizmiştir.

Beardsley'in şöhreti Nisan 1894'te "Yellow Book" un ilk sayısının basılmasıyla arttı. Üç ayda bir çıkan ve Beardsley'in sanat editörü ve Amerikalı Henry Harland'ın edebi editör olarak görev yaptığı bu ünlü sanat ve edebiyat dergisi sanatçının çalışmalarını daha geniş kitlelere tanıtı. Beardsley'in siyah – beyaz ürkütücü çizimleri , decadents olarak adlandırılan eşsiz bir format ile yazılmış yazılarla kombine edilen kapak ve sayfa başlıkları ve yayıncı John

Lane'nin dikkate değer pazarlama stratejisi büyük sansasyon yarattı. Halkın büyük bir kısmı tarafından iyi karşılanmasına rağmen , The Yellow Book edepsiz ve yakışıksız olduğu eleştirilerine maruz kaldı. Beardsley' e karşı taşkınlıklar arttıkça , Wilde daha kinci olarak bütün Londra'ya Aubrey Beardsley'i geçici otlakta keşfedenin kendisi olduğu ilan eder. Kırgınlığının bir parçası da, Beardsley tarafından Wilde' ın, ahlaka ilgiden dışlanmış olarak sarı kitap'a karıştırılmasıdır. Beardsley ,Wilde ve Sarı Kitap arasındaki bağlantı o kadar güçlü algılanmaktadır ki , Wilde'ın dergiye hiçbir katkısının olmadığı gerçeğine rağmen Wilde'ın tutuklanmasının ardından Beardsley Nisan 1895te sanat editörlüğünden çıkartılır.

Sarı kitaptan ayrıldıktan sonra, Beardsley , rakip bir periyodik yaratma çabasında olan yayıncı Leonardo Smither ile yakınlık kurmuştur. Leonardo Smither'in pornografif ve erotik yayınları ile bilinmesine rağmen , beklide bu yüzden , Beardsley fırsatı değerlendirdi ve Arthur Saymon'un editörlüğünü yaptığı The Savoy ortaya çıkartıldı. Bearsley The Savoy'da sanatı kadar iyi olan yazıları içinde bir çıkış noktası buldu. "Under The Hill" (Tannhau efsanesinin versiyonu) ve "The Ballad of Barber" The Savoy'un sayılarında yayınlandı. Aralık 1896 da yayın bittiğinde, Beardsley, Smither için başka yazarlarının çalışmalarının çizimlerini yapmaya devam etti. Bu ciltler arasında Pope'nin The Rape of the Lock isimli Ben Jonson'nun Volpone ve The Lysistrata of Aristophanes isimli yayınları bulunmaktaydı. Smithers Bearsdley'in çalışmalarının ilk albümünü olan , A Book of Fifty Drawing 'i de yayınladı.

Beardsley 14 ocak 1895'te, Wilde'ın The Importance of Being adlı oyununun açılışına katıldı ve bu onunla son doğrudan ilişkisi oldu. Wilde , Nisan ve Mayıs 'da eşcinsellikten suçlu bulundu ve çalışma kampında iki yılla mahkum oldu. Salome 'nin Wilde karşı ahlaksızlık delili olarak kullanılmamasına ve Beardsley'in adının mahkeme boyunca anılmamasına rağmen kamu vicdanında onların isimleri , Wilde'nın suçlarının hepsinde Beardsley düşündürecek şekilde birleştirilmiştir. 1895 'ten sonra, Wilde affedildi ve Beardsley'in hastalığının ciddiyetini arttırması üzerine dinlenmeye çekildiği Güney Fransa'ya sürüldü. Onların bir yıl boyunca aynı kasabada kalmalarına rağmen aralarında hiçbir ilişki olmadığı düşünülür.

İkliminin kötü sağlığına iyi geleceği umuduyla, doktor tavsiyesi ile, Güney Fransa'ya giden Beardsley 15-16 mart 1898 gecesinde 25 yaşında ölmüştür.

BEKİR SITKI GÜRLER
NİSAN 2007